

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кд 58/2020
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о предлогу председника већа – судије Другог основног суда у Београду 4К број 394/20 од 14.05.2020. године за преношење месне надлежности, у седници већа одржаној дана 27. маја 2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, предлог председника већа – судије Другог основног суда у Београду 4К број 394/20 од 14.05.2020. године, да се за вођење кривичног поступка против окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика, по оптужном предлогу Другог основног јавног тужиоца у Београду Кт број 638/18 од 18.10.2019. године, одреди Основни суд у Новом Пазару.

Образложење

Други основни јавни тужилац у Београду поднео је Другом основном суду у Београду оптужни предлог Кт број 638/18 од 18.10.2019. године против окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика.

Председник већа – судија Другог основног суда у Београду, поднео је Врховном касационом суду предлог 4К број 394/20 од 14.05.2020. године да се за вођење овог кривичног поступка, као месно надлежан, одреди Основни суд у Новом Пазару, сходно одредби члана 33. ЗКП, уз образложење да окривљени има пребивалиште у Новом Пазару.

Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са предлогом председника већа – судије Другог основног суда у Београду, па је нашао да је исти неоснован.

Према одредби члана 23. став 1. ЗКП, месно је надлежан, по правилу, суд на чијем подручју је кривично дело извршено или покушано, а одредбом члана 33. ЗКП прописано је да се за вођење кривичног поступка може одредити други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако постоје други важни разлози.

У конкретном случају, кривично дело које је оптужним актом надлежног јавног тужиоца окривљеном АА стављено на терет, извршено је у Београду, на раскрсници улице ..., улице ... и улице ..., дакле на територији општине Вождовац, те је Други основни суд у Београду превасходно месно надлежан за вођење овог кривичног поступка.

По оцени Врховног касационог суда, не може се само због чињенице да окривљени има пребивалиште у Новом Пазару, сматрати очигледним да ће се поступак у предметној кривичној ствари лакше спровести пред Основним судом у Новом Пазару. Ово посебно када се има у виду природа кривичног дела које је окривљеном стављено на терет, те чињеница да се у даљем току поступка евентуално може јавити потреба за извођењем других доказа, осим оних који су предложени у оптужном акту, нпр. саслушање оштећеног ББ и сведока ВВ, који имају пребивалиште у Београду, те који би морали да путују у Нови Пазар, уколико би се месна надлежност пренела на Основни суд у Новом Пазару.

Како, дакле, из навода предлога из списка предмета не произилазе разлози процесне целисходности, нити други важни разлози који би у смислу одредбе члана 33. ЗКП оправдавали преношење месне надлежности на Основни суд у Новом Пазару, и поред чињенице да окривљени на територији овог суда има пријављено пребивалиште, то је Врховни касациони суд одбио као неоснован предлог председника већа – судије Другог основног суда у Београду за преношење месне надлежности на овај суд, налазећи да кривични поступак против окривљеног треба да оконча Други основни суд у Београду, као суд места извршења кривичног дела.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 33. ЗКП и члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/2008 ... 101/2013) донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић